

Den Internationale Fredskoalition Verdens unge, foren jer! – Møde #133 Fredag den 19. december 2025

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE:

Velkommen, alle sammen! Velkommen til Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 133. møde i træk. Mange tak til jer alle for at deltage i denne proces. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small.

En særlig tak til de mennesker, der har været en del af dette i alle 133 uger, og en særlig velkomst til nye deltagere, som er med for første gang. I er meget velkomne til at deltage i diskussionen og præsentere jer selv.

Jeg vil gerne hver uge minde om, hvorfor vi startede dette forum. Vi oprettede det for at forene den internationale fredsbevægelse: mennesker med forskellige filosofier, religioner, sprog og kulturer. Vi ønsker at bringe mennesker sammen i dialog, så vi kan koordinere vores aktiviteter for at opnå ægte fred i verden.

Som det er blevet tydeligt – og som vi vil høre mere om i dag – befinder vi os på en ekstremt farlig kant af atomkrig på flere fronter. En udslettelse af menneskeheden er ikke noget, vi ønsker at se ske. Hvis I støtter missionen om at skabe ægte fred på planeten, er I velkomne her.

Tag jer et øjeblik til at dele invitationen med venner, familie, jeres organisationer – og jeres rimelige fjender. Få alle med i dagens diskussion.

Vi vil have en række indledende talere i den første del af mødet, hvorefter vi åbner for en generel diskussion med publikum. Til at begynde med har vi i dag Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE:

Tak, og velkommen til jer alle. Det er tumultariske tider. Det såkaldte EU-topmøde, som skulle træffe beslutning om beslaglæggelse af russiske aktiver for fortsat at finansiere krigen i Ukraine, har netop fundet sted. På trods af at kansler Merz efterfølgende erklærede sejr, er dette langt fra tilfældet – på grund af massiv modstand internt i Den Europæiske Union og tydelige advarselssignaler udefra.

Det lykkedes ikke at gennemføre planen. I stedet blev man enige om at låne 90 milliarder euro til Ukraine, som skal betales af europæiske skatteydere. Modstanden kom fra Ungarn, Slovakiet og Tjekkiet, men også det østrigske parlament stemte kraftigt imod. Samtidig advarede kreditvurderingsbureauet Fitch Euroclear Bank om risikoen for nedgradering, hvis man gik videre.

Som følge heraf kunne man ikke samle stemmerne. Det er et klart tegn på, at hvis man alligevel forsøger – hvilket Merz stadig antyder som en mulighed i kulissen, hvad jeg ikke tror er realistisk – kan det ikke blot udløse massiv russisk gengældelse, men også underminere troværdigheden af EU's banksystem i en grad, der kan blive det sidste skridt mod et systemisk sammenbrud.

Dette er et meget typisk eksempel på den tvangspolitik, EU i øjeblikket fører. Ursula von der Leyen informerede medlemslandene om, at de ikke kunne forlade forhandlingerne, før der var truffet en beslutning. Det førte til 16 timers forhandlinger natten igennem – frem til kl. 3 om morgenen –

før man nåede frem til en såkaldt aftale.

Berliner Zeitung rapporterede, at en del af midlerne reelt skal bruges til at tilbagebetale 45 milliarder euro fra et G7-lån fra sidste år. Man optager altså lån for at betale lån – noget der normalt betegnes som et Ponzi-svindelnummer og som i det mindste burde give anledning til strafferetlig efterforskning.

Dette er ingen sejr for EU. Samtidig hænger hele situationen i Ukraine fortsat i luften. Rusland gør betydelige fremskridt langs frontlinjerne, og præsident Zelenskyj satser åbenlyst på, at europæerne vil fortsætte med at forlænge krigen – på trods af at stort set alle militæksperter er enige om, at dette er urealistisk, især på grund af manglen på mandskab.

I forhold til den ofte gentagne påstand om, at dette var en uprovokeret russisk aggressionskrig, er der også sket noget bemærkelsesværdigt. Amanda Sloat, tidligere særlig rådgiver for præsident Biden og medarbejder i det Nationale Sikkerhedsråd, troede, at hun talte med to rådgivere for Zelenskyj. I samtalen indrømmede hun, at det allerede før krigen var klart for hende og Biden, at hvis Ukraine i januar 2020 havde accepteret at opgive NATO-medlemskab, ville krigen aldrig være brudt ud.

Hun indrømmede også, at hvis Ukraine havde accepteret den fredsaftale, der blev forhandlet i Istanbul i marts–april 2022, kunne krigen være afsluttet dengang. Det viste sig senere, at de personer, hun talte med, ikke var Zelenskyjs rådgivere, men de russiske pranksters Vovan og Lexus, som tidligere har narret flere politikere.

At denne indrømmelse ikke er “russisk propaganda”, men afspejler Bidens faktiske overvejelser før krigen, vil uden tvivl være yderst interessant for fremtidige historikere – om end tilsyneladende ikke for nutidens politikere.

Den anden store krise er den fortsat truende amerikanske

intervention i Venezuela. Onsdag den 17. december skabte Tucker Carlson stor alarm ved at hævde, at præsidenten ville holde en national tale kl. 21 om en forestående invasion. Hele verden holdt vejret. Det viste sig dog, at præsident Trump slet ikke nævnte Venezuela, men holdt en 20 minutter lang tale, hvor han roste sin egen administration og kritiserede Biden-administrationens resultater.

Alarmen er dog ikke helt afblæst. Der er massiv modstand blandt MAGA-tilhængere mod en invasion, og betydeligt internationalt pres fra Rusland, Kina, Brasiliens præsident Lula og Mexicos præsident Sheinbaum. En fuld landinvasion er usandsynlig, men en begrænset operation – muligvis rettet mod præsident Maduro – kan ikke udelukkes.

En anden dybt foruroligende udvikling er EU's sanktionering af den schweiziske analytiker Jacques Baud, en internationalt respekteret militær- og sikkerhedsanalytiker. Anklagen? At han videreformidlede "den russiske fortælling".

Jeg har set adskillige analyser med Baud og kan sige, at han hverken er pro-russisk eller partisk. Han nægtede blot at gentage en fortælling, han vidste var falsk – nemlig at Ukraine ville vinde krigen, og at Rusland ville lide et strategisk nederlag. Han analyserede fakta på jorden.

Hans bankkonti er blevet indefrosset, han kan ikke længere rejse inden for EU og er reelt fanget i Belgien, hvor han bor. Dette er en skandale. Hans eneste "forbrydelse" er at have udtrykt en afvigende analyse.

Det samme gælder sanktioner mod tyske journalister som Alina Rupp og Thomas Röper – og mange mindre kendte journalister. Der er en tydelig indsats for at forbyde afvigende meninger.

Da den undersøgende journalist Zoe Angravic spurgte den tyske regering, om de støttede EU's beslutning, svarede de: "Ja. Og alle, der gør lignende, bør vide, at det samme kan ske for dem."

Dette er et direkte angreb på ytringsfriheden og strider mod EU-chartret, FN-chartret, den tyske Grundgesetz og det første tillæg til den amerikanske forfatning. Hvis dette fortsætter, vil man måske næste gang sanktionere pave Leo XIV, fordi han har sagt, at kun fred er hellig.

Vi må fortsætte bestræbelserne på at forene den internationale fredsbevægelse. Oprustningen fortsætter, og alarmen må slås på højeste niveau. Geopolitik har allerede ført til to verdenskrige. Hvis vi ikke stopper dette vanvid, risikerer vi at miste selve menneskeheden.

Ungdomskonferencen den 14. december var ekstremt vigtig. Unge mennesker må tage ansvar. Hvis etableringerne fører verden mod krig, har de ingen ret til at stjæle de unges fremtid.

Bemærkninger under diskussionen:

Jeg vil kort takke dig, Jack, for din medfølelse – ja, agapiske – opfordring til forandring. Din livshistorie rørte mig dybt. At du, trods årtiers kamp, fastholder ønsket om en kultur af kærlighed frem for had, af liv frem for død, er præcis det, unge mennesker har brug for at høre.

Om USA: Lyndon LaRouche var en dybt patriotisk amerikaner, men først og fremmest verdensborger. For ham var det ingen modsætning. Uanset om han talte med fiskere i Peru, skomagere i Italien eller landmænd andre steder, tog han deres bekymringer ind i sit hjerte. Den agapiske kærlighed til menneskeheden er afgørende.

Jeg tror, at USA nu er truet af at blive et chauvinistisk sted, fordi præsident Trump har sat 39 lande på en liste over mennesker, der ikke længere må komme ind i USA – eller som, hvis de allerede befinder sig dér, risikerer at blive deporteret af ICE-politiet med yderst brutale metoder. Jeg mener, at dette må blive et emne for international diskussion, fordi USA altid med stolthed har beskrevet sig selv som en

smeltedigel, baseret på fuldstændig integration af alle kulturer.

Der findes afrikanere, asiater, latinamerikanere og europæere. Jeg har altid betragtet New York som et næsten perfekt eksempel: 195 sprog, mennesker, der arbejdede sammen og faktisk nød rigdommen i hinandens kulturelle erfaringer. De perioder, hvor det var anderledes – som under Anden Verdenskrig, hvor udlændinge blev interneret i lejre og lignende – er mørke kapitler i amerikansk historie.

Jeg tror, vi er nødt til at intensivere den internationale diskussion om, hvad menneskeheden er. Vi er nødt til at diskutere menneskets billede af sig selv. Grunden til, at denne NATO-PR-video, *"From Foresight to War Fight"*, er så dybt frastødende, er, at den bygger på et menneskesyn, der ganske enkelt ikke er sandt.

Vi har en grundlæggende debat: Hvad er mennesket? Er vi blot dyr? Er vi manikære, hvor godt og ondt altid eksisterer side om side? Nej – det siger jeg eftertrykkeligt nej til. Som jeg skrev i det tiende princip, er mennesket godt af natur. Det faktum, at ondskab eksisterer – hvilket naturligvis er ubestrideligt – skyldes efter min overbevisning 100 % manglende udvikling.

Hvis man gav alle mennesker, inklusive alle nyfødte børn, mulighed for at udvikle ikke blot deres intellekt, men også deres karakter og deres sjæl, så de kunne blive smukke mennesker, ville oligarkiet forsvinde.

Derfor vil jeg også knytte an til det, Dennis sagde tidligere i sit svar, og til din kritik af denne læseliste. Det er naturligvis vigtigt at læse meget litteratur og mange forfattere, som giver et forsvar mod imperialism, kolonialisme og lignende fænomener.

Men det er min faste overbevisning – og også min erfaring – at det er langt mere effektivt at begynde med en smuk idé. Man må

begynde med et begreb om, at mennesket er noget helt særligt.

Man kan elske sit kæledyr – sin hund, sin kat eller hvilket dyr man end har – og det er vidunderligt; det er sundt, og man bør have dyr omkring sig. Men mennesket er noget helt særligt. Af alle levende væsener, vi indtil videre kender i universet, er vi de eneste, der kan foretage kreative opdagelser inden for videnskab og kunst.

Vi kan skrive smuk musik. Vi kan skrive digte. Vi kan opdage universelle principper i fysikken, som fører til teknologiske fremskridt, der hæver hele menneskehedens levestandard. Alt dette er unikt menneskeligt.

Når man gennemgår en dyb uddannelse af sig selv ved at studere de største tænkere, der nogensinde har levet – på tværs af alle kulturer – kan man begynde med Confucius, Platon, Beethoven. Tag de største først. Når man forstår, hvilket smukt menneskebillede de har formidlet, og at dette har været menneskehedens ledestjerne for udvikling, så bliver man vaccineret mod ondskab.

Efter min opfattelse – og erfaring – er dette et langt stærkere udgangspunkt for at kritisere det, der er forkert. Når man først har en klar idé om det menneskebillede, man kæmper for, falder alt andet på plads.

Jeg kan kun sige, at vi må udvide vores kendskab til disse tænkere og derefter forsøge at løfte alle mennesker omkring os.

[Med henvisning til en linje fra NSS: *“Gennem historien har suveræne nationer forbudt ukontrolleret migration og kun sjældent givet statsborgerskab til udlændinge”* – og at dette er en direkte forfalskning af USA's historie.]

Jeg glemte at nævne, at en meget konkret mulighed for at forandre USA er det kommende 250-års jubilæum for Den Amerikanske Uafhængighedskrig. Denne revolution faldt ikke ned

fra himlen. Den var et projekt, hvor mange europæere, der var utilfredse med oligarkiske og monarkiske systemer, sluttede sig sammen med de amerikanske grundlæggere.

Mange af Europas bedste traditioner strømmede ind i Den Amerikanske Uafhængighedskrig – helt tilbage til Toscanelli, som udviklede kortene til Columbus, der senere blev udbredt af Nicolaus Cusanus. Der findes en meget rig forhistorie.

I betragtning af at USA i dag desværre synes at være blevet det system, som revolutionen gjorde oprør imod – nemlig idéen om at styre verden ud fra en unipolær forestilling om et særligt forhold mellem USA og Storbritannien, med det Britiske Imperium som forbillede – er vi nødt til at undervise mennesker i USA's virkelige historie.

Når man ser på Benjamin Franklin, var han et af de mest begavede genier, der har levet. Han baserede sin moralske og etiske tænkning på Confucius. John Quincy Adams var fuldstændig gennemsyret af den dybeste republikanisme, hvilket fremgår af hans berømte udsagn om, at USA ikke skal drage ud i verden for at bekæmpe udenlandske monstre.

Alt dette er i dag glemt af mange amerikanere.

Jeg vil derfor opfordre alle til at hjælpe os med at fejre 250-året. Vi har allerede planlagt et omfattende program med musik, studiegrupper og konferencer. Alle amerikanere med bindestrøgsidentiteter bør spore deres respektive nationers bedste bidrag til Den Amerikanske Uafhængighedskrig og deltage aktivt.

Vi kan ligeledes opfordre mennesker i Afrika, Europa, Latinamerika og Asien til at fejre jubilæet, for revolutionen tilhørte ikke kun USA. Grundlovsfædrene betragtede USA som et "fyrtårn for håb og et frihedens tempel" for hele verden.

Ved at føre en sådan diskussion globalt kan vi give feedback til USA og minde amerikanerne om deres egen historie. De vil

forhåbentlig afvise den britiske indflydelse, som har overtaget – præcist som H.G. Wells beskrev i *The Open Conspiracy* fra 1929.

Når amerikanerne studerer denne historie, vil det – som man siger på tysk – falde dem som skæl fra øjnene.

Også i Europa må vi alvorligt studere, hvad der gik galt. Hvordan kan det være, at vi blot 80 år efter Anden Verdenskrig – hvor vores bedsteforældre lovede “aldrig mere krig” – igen står på randen af Tredje Verdenskrig?

Hvis vi studerede historien samtidig, globalt, med 250-året som anledning, kunne det påvirke den offentlige mening i USA og måske få dem til at kaste det britiske åg af sig.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg vil gerne opfordre jer alle til at hjælpe med at udbrede opfordringen til at opløse NATO og erstatte det med en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Opfordringen er allerede blevet genudgivet i Mexico, andre latinamerikanske lande og i Sydafrika.

Vi befinder os i en tektonisk overgang: det gamle liberale system er ved at gå i opløsning, og et nyt er under dannelse. Dets endelige form er endnu ikke fastlagt, og netop derfor er diskussionen afgørende.

Hjælp venligst med at få opfordringen genudgivet eller kommenteret af medier verden over. Det vil bringe sagen et stort skridt fremad.

Til sidst vil jeg foreslå to længere artikler af Lyndon LaRouche som læsning i juledagene. Den ene hedder noget i retning af “*What Is the Purpose of the Universal Individual?*” Den anden er “*The Secrets Known Only to the Inner Elites*”. Sammen forklarer de både fjendens natur og de egenskaber, man må udvikle for at overvinde den.

Det leder mig til Jacks opfordring om at lære unge mennesker medfølelse. Det var Friedrich Schillers centrale krav. Han talte om udviklingen af *Empfindungsvermögen* – et langt rigere begreb end empati, fordi det forener intellekt, ånd og sjæl i en aktiv ansvarlighed over for verden.

Man kan uddanne sine følelser. Schillers idé om den æstetiske opdragelse viser, at følelser kan hæves til fornuftens niveau. Man kan lære at gøre det gode bevidst. Det forandrer mennesket.

Jeg er dybt overbevist om, at vi ikke kan forbedre verden, hvis vi ikke forbedrer os selv.

Det er en god tanke til jul.

Jeg ønsker jer alle en glædelig jul.